

Pamiętam tkliwość twoich ramion...

Pamiętam tkliwość twoich ramion,
takich wstydliwych i nieśmiałych,
mowę pieszczotą przerywaną
w czas pogaduszek i zabawy.

I odcień włosów czerwonawy,
i głos płynący z głębi serca,
gwiaździste bzy, co odurzały,
gdy trzeba było się pożegnać.

I co najbardziej dziwnym zda się:
przez wichry muzyki przenikał
wzrok przepelniony jasnym światłem,
w nim twej wierności tajemnica.

Я помню нежность ваших плеч...

Я помню нежность ваших плеч
Они застенчивы и чутки.
И лаской прерванную речь,
Вдруг, после болтовни и шутки.

Волос червонную руду
И голоса грудные звуки.
Сирени темной в час разлуки
Пятиконечную звезду.

И то, что больше и странней:
Из вихря музыки и света —
Взор, полный долгого привета,
И тайна верности... твоей.

1914 г

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.